

Innst. S. nr. 241

(2005-2006)

Innstilling til Stortinget fra Stortingets presidentskap

Innstilling fra Stortingets presidentskap om innføring av retningslinjer for stortingsgruppene og uavhengige representanters bruk av tildelte midler, og om oppnevning av én felles revisor for kontroll og gjennomgang av disse tilskuddene

Til Stortinget

BAKGRUNN

Hovedregelen for bruk av gruppetilskudd er fastsatt av Stortinget: "Tilskudd fra Stortinget til stortingsgrupper og uavhengige representanter skal bare brukes til stortingsrelevant arbeid i Stortinget". Erfaringen viser at det imidlertid gjør seg gjeldende uklarheter om den praktiske forståelse og anvendelse av denne formuleringen. Gjennom flere vedtak har Stortingets presidentskap presisert hva gruppetilskudd kan brukes til og hva det ikke kan brukes til. Gjennom de siste årene har det, i henhold til stortingsvedtak av 11. juni 2001, vært en betydelig opptrapping av tilskuddene. Dette har ytterligere aktualisert behovet for klarere retningslinjer for anvendelse av gruppetilskuddene, samt for en enhetlig revisjonsordning.

Partienes stortingsgrupper er i dag pålagt å føre regnskap, sørge for at regnskapet blir revidert av registrert revisor samt sørge for at fastsatt regnskapsrapport og revisjonsrapport årlig blir oversendt Stortingets presidentskap. Nesten uten unntak mottar Presidentskapet revisjonsberetninger med positiv konklusjon om at regnskapene er i samsvar med god revisjonsskikk. "God revisjonsskikk" er gitt et innhold gjennom en rekke revisjonsstandarder og defineres som "den oppfatning som til enhver tid er alminnelig blant dyktige og ansvarsbevisste utøvere av revisjonsyrket". Ansvarsbevisste revisorer, som de valgte revisorer forutsettes å være, vil i sin planlegging av oppdraget forvente at de skal kunne gjøre seg kjent med hva som vil

være akseptable utgifter. I forhold til grupperegnskapene er et slikt revisjonsgrunnlag i dag ikke tilgjengelig for revisorene.

TIDLIGERE BEHANDLING

Spørsmålet om hva gruppetilskudd kan brukes til ble sist behandlet i Stortinget 11. juni 2001 etter et omfattende utredningsarbeid om "endringer i representantenes arbeidsvilkår", jf. Innst. S. nr. 340 (2000-2001). Den gang ble det vedtatt at "Tilskudd fra Stortinget til stortingsgrupper og uavhengige representanter skal bare brukes til stortingsrelevant arbeid i Stortinget".

Spørsmålet om oppnevning av et uavhengig revisjonsfirma for kontroll og gjennomgang av stortingsgruppene og enkeltrepresentantenes bruk av tildelte midler har tidligere vært behandlet av Stortinget, 14. desember 1995, jf. Innst. S. nr. 33 (1995-1996). Da ble forslaget om oppnevning av ett firma avvist, men krav om årlig revisjon av registrert revisor / statsautorisert revisor med revisjonsmelding til Presidentskapet ble vedtatt innført.

PRESIDENTSKAPETS MERKNADER

Den raske veksten i tilskuddets størrelse som Stortinget vedtok i 2001, har gitt gruppene utvidete muligheter og en helt ny økonomisk hverdag. Med bedre økonomi har gruppene fått anledning til å løse nye oppgaver, og den bredere anvendelsen har gjort både regnskapsføringen og revisjonsarbeidet mer krevende og mer omfattende. Mange vurderinger om rett bruk av midler baseres på skjønn, innimellom på ulikt skjønn, alt etter hvem som forestår vurderingen. Det legges til grunn at det primært må være gruppene som utøver dette skjønnnet basert på generelle retningslinjer fra Stortinget/Presidentskapet. Slike retningslinjer for bruk av gruppetilskudd, og som kan utgjøre grunnlag for en reell revisjon, har til nå ikke vært tilgjengelige.

Presidentskapet har ved noen anledninger gitt presiseringer om hva som kan dekkes.

Presidentskapets flertall, alle unntatt Stortingets visepresident Carl I. Hagen, legger med dette fram forslag til retningslinjer for gruppenes bruk av tilskuddsmidler. Disse retningslinjene bygger stort sett på gjeldende regler og dagens praksis. Samtidig legges det fram forslag om å oppnevne én felles revisor for alle grupper og uavhengige representanter. Det legges fortsatt til grunn at stortingsgruppene i kraft av deres funksjon i Stortinget, må ha betydelig grad av frihet når det gjelder å utøve eget skjønn i forhold til den løpende anvendelsen av tilskuddene innen rammen av de foreslåtte retningslinjer.

Hva gjelder godtgjørelser og naturalytelser til representantene, foreslår flertallet imidlertid en presisering om at gruppetilskuddet ikke skal kunne benyttes til slike formål, bortsett fra en eventuell tilleggsgodtgjørelse til parlamentarisk leder og nestleder. Stortinget har tidligere oppnevnt en egen lønnskommisjon som, med Stortingets samtykke, skal fastsette godtgjørelsen til representantene og regjeringens medlemmer. I 2003 vedtok Stortinget tilleggsgodtgjørelser til Presidentskapets medlemmer og komitélederne, jf. Innst. S. nr. 91 (2003-2004). Flertallet mener etter dette at gruppenes mulighet til å gi godtgjørelser til representanter bør være begrenset til en godtgjørelse til parlamentarisk leder og eventuelt nestleder.

Også i framtiden må en forvente at så vel gruppen som revisor vil be Presidentskapet om å presisere hvordan enkeltheter i retningslinjene skal forstås. Etter hvert som slike avklaringer blir gjort, kan det være hensiktsmessig å oppdatere retningslinjene. Det anbefales derfor at Stortinget gir Presidentskapet fullmakt til å gi utfyllende retningslinjer.

Med utgangspunkt i generelle retningslinjer må det være mulig for et revisjonsfirma å vurdere om gruppen i sin alminnelighet anvender midlene i samsvar med forutsetningene. Det sier seg selv at det ikke kan legges opp til revisjonsordninger som forutsetter at revisor prøver skjønnsutøvelsen når det gjelder bruken av gruppemidlene innen rammen av retningslinjene. I dette ligger det således at det uansett må dreie seg om en revisjon med klare begrensninger, og noe mer kompliserte forutsetninger enn det som ellers gjelder for anvendelse av tilskuddsmidler. Det antas likevel at revisjonen vil kunne bli både enklere, mer enhetlig og troverdig ved at én revisor skal forestå revisjonen for alle gruppene.

I dag betaler gruppene for revisjon av sine regnskap. Denne ordningen bør videreføres, selv om revisjonen i framtiden vil bli foretatt av én oppnevnt revisor for alle grupperegnskapene.

På denne bakgrunn fremmer flertallet forslag om nye retningslinjer for bruk av gruppetilskudd, og at det fra og med regnskapsåret 2007 oppnevnes én felles revisor for revisjon av alle grupperegnskapene. Det stilles krav om at revisor skal være statsautorisert og at avtalen utlyses på vanlig måte.

Presidentskapets mindretall, Stortingets visepresident Carl I. Hagen, er godt fornøyd med at det blant annet etter dette medlemsinitiativ nå er utarbeidet utkast til retningslinjer for stortingsgruppene bruk av tilskudd fra Stortinget. Dette medlem vil imidlertid påpeke at det foreliggende utkast på ingen måte er egnet til å løse de problemområder og tolkningsutfordringer som ligger til grunn for det igangsatte arbeidet.

Dette medlem viser til at det i innstillingen er slått fast at stortingsgruppene selv skal ha frihet til å utøve skjønn når det gjelder anvendelsen av tilskuddene innenfor rammen av de foreslåtte retningslinjer. Det legges videre opp til at den foreslåtte felles revisjonsordningen ikke skal kunne prøve dette skjønnnet. Etter dette medlems oppfatning vil dette innebære at dagens praksis videreføres når det gjelder tolkning av hva som er innenfor og hva som er utenfor retningslinjene. Dette spørsmålet er hovedspørsmålet, og det foreliggende utkast til retningslinjer løser på ingen måte de mange avgrensningsspørsmål.

Utgangspunktet for initiativet til å etablere denne type retningslinjer, var å få en klarere oversikt over hva stortingsgruppene har anledning til å bruke sine tilskudd til og hva de ikke kan bruke dem til. Den siste tids debatt i media har i stor grad dreid seg om dette, der det fra ulikt hold er gitt offentlige kommentarer bl.a. fra medlemmer fra Presidentskapet, ulike partiers representanter samt Stortingets administrasjon om enkelte tiltak som er finansiert av gruppene. Denne type offentlige kommentarer har i stor grad bidratt til å sette de aktuelle stortingsgruppene i et dårlig lys og til å så tvil om hvorvidt de ulike stortingsgruppene har brukt midlene i tråd med gjeldende retningslinjer.

Dette medlems utgangspunkt er at denne type oppslag er uheldig og skaper usikkerhet om stortingsgruppene forvaltning av sine tilskudd. På denne bakgrunn har det fremstått som nødvendig å få et klarere regelverk om på hvilken måte tilskuddene kan benyttes.

Som nevnt innledningsvis er det dette medlems oppfatning at det foreliggende utkast ikke løser disse utfordringene.

I tillegg er dette medlem sterkt uenig i prosessen rundt etableringen av regelverket og det faktum at flertallet i Presidentskapet trumfer igjennom denne saken kort tid før ferien og uten at stortingsgruppene på en forsvarlig måte har fått gjort seg kjent med innholdet i utkastet, ei heller fått anledning til å drøfte det. Dette medlem viser til at etter et muntlig gruppeledermøte hvor tanker om retningslinjer ble drøftet den 15. mai, ble det første skriftlige utkastet til retningslinjer presentert for gruppelederne tirsdag 12. juni etter at gruppestyremøtene var avholdt. Gruppeledermøtet med Presidentskapet ble avholdt onsdag 13. kl. 12.00 og Presidentskapets innstilling skulle avgis torsdag 14. juni kl. 09.00, dagen etter gruppenes sommeravslutning. Slik hastebehandling er uforsvarlig og gir ikke den nødvendige tid for seriøs gruppebehandling.

Dette medlem er av den oppfatning at en slik saksbehandling er uforsvarlig, spesielt sett i lys av at

initiativet om utarbeidelse av et regelverk ble tatt på Presidentskapets seminar i januar 2006. Det er imidlertid til liten hjelp for gruppene som altså fikk et døgn fra utkastet til retningslinjer ble presentert og til tilbakemelding skulle gis.

Dette medlem mente derfor primært at innstillingen ikke burde avgis før sommeren, men utsettes til høsten slik at gruppene kunne få anledning til å drøfte saken og komme med innspill til reglementet.

Når flertallet insisterer på avgivelse nå, vil dette medlem avgi følgende kommentarer til de foreslåtte paragrafer:

§ 1

Denne paragrafen skal klargjøre virkeområder og formål for bruk av de tilskudd som Stortinget gir til stortingsgrupper og uavhengige representanter.

Paragrafen er ikke foreslått endret i forhold til tidligere oppfatninger av formålet med støtten til stortingsgruppene. Bestemmelsen åpner i stor grad for tolkning der den enkelte gruppe selv må bestemme hva som er et nødvendig politisk administrativt apparat, samt hva som er nødvendige varer og tjenester for at gruppen skal kunne ivareta sine funksjoner. Dette behovet vil variere fra gruppe til gruppe avhengig av størrelse, personell, ressurser, kompetanse blant innvalgte representanter og ansatte samt andre forutsetninger som måtte ligge til grunn. Paragrafen fremstår som særdeles uklar og vil fortsette å bidra til unødig og unøyaktig offentlig debatt om stortingsgruppens bruk av midler. Paragrafen tar heller ikke høyde for nødvendig informasjons/opplysningsarbeid som de ulike gruppene har behov for å gjennomføre, ei heller for det sosiale arbeidet som enhver arbeidsgiver, som gruppene er, må ta hensyn til i sitt arbeid. Paragrafen gir derimot full åpning for kritikk fra konkurrerende partier som har en annen skjønnsmessig vurdering av hva som er god eller såkalt kritikkverdig skjønnsetteelse.

Det er imidlertid positivt at det foreslås avklart at det ikke skal være enkeltpersoner som skal ha rett til å avgjøre hva som er utenfor og innenfor formålsparagrafen.

§ 2

Ingen merknader.

§ 3

Dette medlem er sterkt uenig i at representanter som trer ut av sin stortingsgruppe og blir uavhengig, skal motta 50 pst. av det til enhver tid gjeldende representantbaserte tilskuddet. En slik ordning kan i gitte tilfeller motivere representanter som er i strid med egen gruppe og eget parti til å melde seg ut, da man vil ha en økonomisk fordel av det.

Dette medlem mener at en gruppe skal ha sitt tilskudd basert på antall innvalgte representanter ved stortingsvalg og at denne utregningen ikke skal endres i løpet av valgperioden. Dersom representanter trer ut, bør de eventuelt direkte fra Stortinget motta noe, men begrenset sekretærhjelp. Utover dette bør det ikke være

økonomiske insitamenter som kan bidra til at representanter ønsker å tre ut av den gruppen og partiet som de er valgt for.

§ 4

Paragrafen fremstår etter dette medlems syn som uklar og utydelig. Den reiser en rekke spørsmål, bl.a. om bruk av ansatte til informasjonsarbeid som i sin natur vil være felles både for gruppe og parti, den tar ikke for seg forhold som gjelder bruk av moderne informasjonsteknologi og administrasjon av dette. Den tar heller ikke for seg forhold som gjelder deltakelse på reiser for politikere, noe som i de senere årene har blitt svært vanlig. Her vil det fra gruppe til gruppe og parti til parti være ulikt behov og ulik praksis for hvem som følger representanter/ledende representanter på reiser i inn- og utland. Det bør også etter dette medlems oppfatning være åpning for kjøp av andre typer tjenester fra egen partiorganisasjon enn lønnskjøring og regnskapskjøring. Disse kjøpene bør uansett være åpne, gjennom spesifikasjoner i regnskapsrapporten som avgis til Stortingets presidentskap.

Paragrafens siste ledd om at det likevel skal være anledning til å disponere personell noe friere i noen kortere uker i forbindelse med valgkamp til Stortinget, er særdeles uklar. Her vil det også være ulike behov. De store partiene vil naturlig nok ha langt større antall ansatte og rådgivere til disposisjon i motsetning til små partier og grupper. Bestemmelsen legger således opp til at større partier vil kunne ha en betydelig overføring fra gruppe til parti som de mindre partier ikke vil ha anledning til. Bestemmelsen vil på samme måte som § 1 bidra til økt forvirring og økt tolkningsbehov.

Fastsettelsen av at arbeidsplassen skal være Stortinget, medfører en klar forpliktelse for Stortinget til å skaffe kontorer til dem gruppene selv velger å ansette. Dersom alle gruppene velger å benytte sine midler til økt bemanning, er det dette medlems oppfatning at verken kostnaden eller muligheten Stortinget har til å imøtekomme dette, er grundig nok vurdert. Det er allerede i dag store problemer med å skaffe nok kontor plasser for å tilfredsstille gruppens behov.

Det er også et åpent spørsmål om hvorledes og hvem som skal kontrollere at gruppetilsatte med kontor plass i Stortinget ikke utfører arbeid som noen mener er partioppgaver.

§ 5

Paragrafen slår fast at det skal benyttes samme satser som i statens reiseregulativ. Enkelte grupper benytter lavere satser enn statens reiseregulativ og bør etter dette medlems oppfatning fortsatt ha anledning til det.

Paragrafen bidrar igjen til forvirring og økt behov for tolkning, da det alltid vil være et definisjonsspørsmål i hvilken egenskap en stortingsrepresentant deltar på et møte, om det er i egenskap av fraksjonsleder/komiteleder/parlamentarisk leder eller parlamentarisk nestleder. I de tilfeller der vedkommende redegjør for arbeidet i Stortinget, vil det ifølge paragrafen være naturlig at

utgiftene dekkes av stortingsgruppen. Dersom vedkommende deltar i egenskap av annen rolle, vil det ifølge paragrafen være partiet. Dette bidrar til sterk klarhet og stort behov for tolkning. Verken Presidentskapet eller andre kan slå fast i hvilken egenskap en komitéleder deltar på et arrangement som omhandler politikk, det være seg om møtet er arrangert av eget parti, andre partier eller eksterne organisasjoner.

§ 6

Dette medlem har intet problem med at det gjennomføres egen rapportering for ytelser til representanter utover den ytelsen eller den godtgjørelsen som følger direkte fra Stortinget. Dette medlem mener imidlertid at det må være den enkelte gruppe selv som til fulle bestemmer dette, og også om det skal gis ytelser til andre enn parlamentarisk leder.

§ 7

Dette medlem har ingen merknader til bestemmelsen om årlig regnskapsrapport og felles revisor. Dette medlem viser imidlertid til at det tidligere i innstillingen er slått fast at revisor ikke skal overprøve gruppenes skjønnsutøvelse, samt også at det er slått fast at det er gruppene som skal ha en betydelig skjønnsutøvelse. Revisors rolle blir da etter dette medlems oppfatning det samme som enhver annen revisors oppdrag, noe som ikke vil medføre noen endring i forhold til dagens praksis. Dette medlem er imidlertid fornøyd med at det etableres en felles revisor etter oppnevning fra Stortingets presidentskap, og vil for øvrig legge til grunn at ordningen med revisjon blir lagt ut på anbud blant uavhengige revisjonsselskaper.

Avsluttende kommentarer:

Dette medlem er uenig i at saken fremmes nå uten at de i forslaget II omtalte retningslinjer fra Stortingets presidentskap er klare.

Med de uklare bestemmelser og formuleringer som preger utkastet til retningslinjer, vil det etter dette medlems vurdering være prinsipielt uheldig at Presidentskapet, uten at saken forelegges Stortinget, skal kunne fremme utfyllende og detaljerte bestemmelser.

Dette medlem mener at forholdet mellom de ulike stortingsgruppene og Stortingets presidentskap/Stortingets administrasjon må vurderes etter samme prinsipper som partiorganisasjonenes forhold til hverandre og til staten. Det betyr etter dette medlems oppfatning at stortingsgruppene har en helt særegen funksjon og rolle i vårt demokrati som ikke kan sammenlignes med noen andre organisasjoner, ei heller grupper.

Dette gjelder også i forhold til type offentlige tilskudd til gruppenes drift. På samme måte som det i retningslinjene for tildeling av partistøtte til de ulike partiorganisasjonene er slått fast at partienes stilling er frie og uavhengige, og at staten ikke skal føre kontroll med

bruken av midler eller stille betingelser for dem, bør også samme betingelse legges til grunn for Stortingets bevilgning til de ulike partigruppene. Debatten bør gå om nivået på støtten. De siste måneders debatt har vist at Stortingets tidligere vedtak om betydelig økning i overføring til gruppene kan ha vært uheldig.

Den støtte som utbetales i gruppen, må i tråd med § 2 i forslaget til reglement anses å være støtte til egne juridiske og uavhengige enheter med eget ansvar for personell og økonomi. Det følger av dette at gruppene selv må ha full anledning til å vurdere på hvilken måte de tildelte midler skal benyttes. Et alternativ kunne etter dette medlems oppfatning være at ordningen med gruppetilskudd ble avvirket og at Stortinget igjen overtok ansvaret og ansettelsesforholdet for gruppenes merkantilt ansatte. Stortinget kunne også overta alt det praktiske arbeidet med lønnsutbetalinger og dekning av utgifter etc. for gruppenes politisk ansatte. Stortingets presidentskap og Stortinget kunne deretter etter hvert valg fastsette et budsjett som hver stortingsgruppe har anledning til å disponere innenfor. Ved en slik reversering av dagens ordning vil intensjonen fra flertallet, slik dette medlem ser det, bli oppfylt idet Stortingets administrasjon og presidentskap får full styring med gruppenes bruk av midler. Dette medlem mener imidlertid at en slik ordning ikke er i tråd med de prinsipper som ligger til grunn for folkevalgte grupper, men ser den allikevel som en naturlig konsekvens av den holdning som legges til grunn gjennom det foreliggende forslag til regelverk.

Dette medlem viser til sine merknader og vil prinsipielt foreslå at saken sendes tilbake til Presidentskapet for ny vurdering av gruppene i Stortinget, og at hvis holdningen om et felles bindende regelverk for gruppenes disponering av tildelte midler fastholdes, så må også de detaljerte og utfyllende retningslinjer som er nevnt i II tas med som en del av regelverket.

Dette medlem vil også overveie å fremme et alternativt forslag til retningslinjer når saken kommer til behandling i Stortinget.

På denne bakgrunn fremmes følgende forslag:

"Innst. S. nr. 241 sendes tilbake til Presidentskapet med anmodning om å foreta en fornyet vurdering av det prinsipielle spørsmål om et regelverk som innskrenker stortingsgruppene rett til selv å disponere over tildelte midler."

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Stortingets visepresident Carl I. Hagen:

Innst. S. nr. 241 sendes tilbake til Presidentskapet med anmodning om å foreta en fornyet vurdering av det prinsipielle spørsmål om et regelverk som innskrenker stortingsgruppene rett til selv å disponere over tildelte midler.

PRESIDENTSKAPETS TILRÅDING

Presidentskapet viser til ovenstående og rår Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

I

Følgende retningslinjer gjøres gjeldende for all bruk av tilskudd fra Stortinget til stortingsgrupper og uavhengige representanter:

§ 1 Virkeområde og formål

Disse reglene gjelder all bruk av tilskudd fra Stortinget til stortingsgrupper og uavhengige representanter.

Gruppetilskudd skal bare brukes til stortingsrelevant arbeid, herunder til drift av et nødvendig politisk og administrativt støtteapparat for stortingsgruppene, samt til anskaffelse av varer og tjenester som gruppene finner nødvendig for å ivareta sine funksjoner i Stortinget.

Hvert år mottar gruppene et tilskuddsbrev som fastsetter

- tildelt bevilgning
- formål og vilkår for tilskuddet
- regler for rapportering og revisorberetning

Det er gruppenes ansvar å påse at tilskuddsmidlene blir brukt som forutsatt i retningslinjene. Er man i tvil, forelegges saken for Presidentskapet.

§ 2 Rettslig stilling

Partienes stortingsgrupper og uavhengige representanter er å betrakte som egne juridiske enheter med ansvar for eget personell og egen økonomi.

Stortingsgruppene vedtar selv regler for sin økonomistyring.

§ 3 Tilskuddets størrelse

Gruppetilskuddets størrelse beregnes ut fra et grunntilskudd og et tilskudd pr. representant. Grupper som er i opposisjon, dvs. grupper som ikke er med i regjering og har mer enn 5 representanter, får i tillegg et ekstra grunntilskudd. Grupper i opposisjon og med 3-4 representanter får et halvt ekstra grunntilskudd, mens grupper i opposisjon og med 1-2 representanter ikke får tillegg. Den gruppen som har presidentvervet, får i tillegg dekket et beløp tilsvarende 50 pst. av en rådgiverstilling.

Gruppetilskuddet utbetales månedlig, med ca. 1/12 av årsbeløpet inkl. ev. opposisjonstillegg.

Gruppetilskuddet reguleres årlig tilsvarende årslønnsveksten i staten slik den framgår fra Det tekniske beregningsutvalget.

Ved regjeringsskifter vil opposisjonstillegget falle bort for de partier som går inn i regjering, og komme i tillegg for de partier som går over i opposisjon, fra den 1. i måneden etter at regjeringsskiftet har funnet sted.

Representanter som trer ut av sin stortingsgruppe og blir uavhengige, mottar 50 pst. av det til enhver tid gjeldende representantbaserte tilskuddet. Representanter som går over fra én gruppe til en annen, tar med seg 50 pst. av det representantbaserte tilskuddet. Tilskuddet til den stortingsgruppen de har trådt ut av reduseres med 100 pst. av det representantbaserte tilskuddet.

Grupper som reduseres etter et stortingsvalg, opprettholder sitt grunn- og representantbaserte tilskudd ut året. Deretter korrigeres tilskuddet i henhold til det nye antall representanter.

Grupper som faller helt ut av Stortinget etter et stortingsvalg, opprettholder sitt grunn- og representantbaserte tilskudd ut året. Deretter stoppes tilskuddet. Grupper som faller helt ut, skal tilbakebetale til Stortinget de tilskuddsmidlene som står ubrukt etter at alle avviklingskostnader er dekket.

§ 4 Forhold til egen partiorganisasjon

Det skal være et klart skille mellom den offentlige støtten som går til partiorganisasjonene, og den støtten som bevilges over Stortingets budsjett til stortingsgruppene.

Som hovedregel skal ingen midler kunne overføres til partiorganisasjonen sentralt, heller ikke i form av kjøp av tjenester fra eget parti.

Unntatt herfra er lønnskjøring og regnskapsføring som kan kjøpes fra egen partiorganisasjon etter vanlige satser. Honorarets størrelse skal presiseres i egen note i regnskapsrapporten til Presidentskapet.

Ansatte i stortingsgruppene skal ha sin arbeidsplass i Stortinget og ikke i partiorganisasjonen sentralt eller ved partikontorer lokalt i distriktene.

Det er likevel anledning til å disponere personell noe friere noen uker i forbindelse med valgkamp.

§ 5 Reiser og arrangementer

Stortingets administrasjon dekker representantenes utgifter til reiser og arrangementer i samsvar med Bestemmelsene om stortingsrepresentanters godtgjørelser mv. Utgifter knyttet til deltakelse i valgkamp og rene partiarrangementer for øvrig dekkes av gruppene/partiorganisasjonene. Vedkommende representant attesterer for utgifter som skal belastes gruppen.

Ved kombinerte oppdrag, der utgifter skal deles mellom gruppen og Stortinget, skrives forklarende note på reiseregningen.

Det skal benyttes de samme satser og stilles de samme krav til dokumentasjon som i statens reiseregulativ.

§ 6 Godtgjørelser og naturalytelser til representanter

Bortsett fra eventuell tilleggsgodtgjørelse til parlamentarisk leder og nestleder skal tilskuddsmidler ikke utbetales som godtgjørelse eller benyttes til naturalytelser til stortingsrepresentanter. Innberetningspliktige ytelser skal spesifiseres i egen note i regnskapsrapporten, slik at det framgår hva hver enkelt har mottatt. Det legges til grunn at de ytelser det her er snakk om må ha karakter av faste ordninger som kan ses som en

form for godtgjørelse til vedkommende representant, og at situasjonsbestemte ytelser, som for eksempel åremålgaver/tilstelninger og lignende, faller utenfor.

§ 7 Regnskapsføring og revisjon

Storingsgrupper og uavhengige representanter skal føre regnskap. Årlig regnskapsrapport sendes til Presidentskapet innen 15. mai påfølgende år. Antall ansatte i storingsgruppen skal framgå av regnskapsrapporten. Regnskapsrapporten skal følge kontantprinsippet og vise påløpte utgifter. Presidentskapet gir nærmere bestemmelser om regnskapsrapportens utforming, slik at rapportering kan skje etter en ensartet mal.

Regnskapene til storingsgruppene og uavhengige representanter skal årlig revideres av en statsautorisert revisor oppnevnt av Stortingets presidentskap. Revisjonsberetningen for hvert grupperegnskap framlegges for Presidentskapet sammen med regnskapsrapportene.

Revisor skal kunne bistå partigruppene med nødvendige avklaringer.

Revisor fakturerer hver enkelt gruppe direkte for sine tjenester.

Regnskapsrapporten og revisjonsberetningen gjøres offentlig tilgjengelige når de fremmes for Presidentskapet.

§ 8 Ikrafttreden

Retningslinjene og ordningen med én felles revisor trer i kraft fra 1. januar 2007.

II

Stortingets presidentskap kan utfylle disse retningslinjene.

III

Med virkning fra regnskapsåret 2007 skal bruken av tilskudd som gis til Stortingets partigrupper og uavhengige representanter, revideres av én statsautorisert revisor oppnevnt av Stortingets presidentskap.

Oslo, i Stortingets presidentskap, den 15. juni 2006

Thorbjørn Jagland

Berit Brørby

Carl I. Hagen

Jon Lilletun

Inge Lønning

Olav Gunnar Ballo

